

LÍNIA DIRECTA

amb la Campanya de Normalització Lingüística

II

Palma
1992

Línia Directa

© Aina Moll

Producció: Campaña de Normalització Lingüística de les Illes Balears

Fotocomposició: Documenta Balear s.a.

Impressió: Antoni Rotger

Dipòsit Legal: PM-1.364/1991

No vos mossegeu la llengua!

Tal com era d'esperar, la campanya **No et mosseguis la llengua** ha impulsat molta gent a dir-hi la seva, no sols entre els ciutadans particulars, sinó també entre els periodistes; i, curiosament, hi ha hagut més reticències —i més entusiasme en els elogis— per part d'alguns d'aquests que per part dels lectors. El balanç de les comunicacions que hem rebut amb aquest motiu a **Línia Directa** és, al nostre entendre, francament positiu (encara que no hi han faltat, com cada setmana, un parell d'intervencions radicals, d'un i altre signe, que naturalment no entraran en aquest comentari).

La immensa majoria de les comunicacions no són polèmiques, sinó dialogants. N'hi ha moltes de francament cordials, de gent que ens felicita i ens encoratja, o que s'exclama: "ja era hora que es fes una campanya així; a veure si tothom "s'entera" d'una vegada que mallorquí i català no són coses diferents!". Però la majoria provenen de gent que, de maneres diverses i per motius també diversos, demana puntualitzacions, manifesta recels o es declara en desacord amb el fons o amb la forma de la campanya.

Si telefonen quan no hi som i no deixen el seu telèfon al contestador automàtic, no podem fer altra cosa que recollir el seu missatge; però si tenim ocasió de parlar amb ells ho feim amb molt de gust (en certs casos molt llargament) i els exposam els nostres punts de vista i el nostre respecte pels seus. No vull dir que arribem a convèncer-los, però sí que es fa evident la bona voluntat d'una part i d'altra, i sempre ens despedim cordialment.

Fent una selecció de les objeccions que hem rebut, m'interessa exposar les puntualitzacions següents:

1.- Evidentment, la campanya hauria agradat a més gent si hagués dit **xerra mallorquí, ralla menorquí, parla eivissenc**. Si

es tractàs de vendre un detergent, hauríem pres aquest camí, considerant que l'augment de costos que suposa fer tres tanques diferents quedaria compensat per l'augment de la clientela.

Però es tracta d'una campanya institucional que no pot col·laborar a la confusió, sinó que ha de servir els ciutadans dient-los la veritat encara que sàpiga que la veritat no els agrada (i n'hi ha moltes, de campanyes institucionals que "no agraden").

2.- Si ho haguéssim fet, hauríem desagradat profundament a la gent que té consciència de la unitat de la llengua i hauríem sembrat la confusió entre els joves, que en reben a l'escola una informació científica. També hauríem perdut una bona ocasió de contribuir a "fer país Balear", per mitjà de la presa de consciència lingüística.

3.- Els personatges populars dels espots televisius sí que diuen **mallorquí, menorquí o eivissenc**. Vàrem considerar que fer-ho així, després d'una veu en *off* que dona el missatge institucional amb el nom de "català", podia contribuir a fer entendre que **amb un nom o un altre, es tracta de la mateixa llengua**; i com que els tres espots són vists a les tres illes, el fet d'integrar les tres modalitats dins la llengua comuna podria afavorir la consciència d'unitat lingüística i territorial.

4.- **L'objectiu de la campanya no és que els ciutadans adoptin el nom oficial de la llengua de les Balears, sinó que la facin servir**. Per això no ens sap greu que, com diu un comunicant, "l'espot d'en Xesc Forteza que diu *deixau-vos de punyetes* sembla que va contra el català". És ver que la frase pot ser equívoca, però el missatge és en tot cas el mateix: "deixau-vos de punyetes i **parlau la nostra llengua**".

5.- Sé que hi haurà lectors que, llegit això, decidiran, com qualcun dels qui m'han telefonat: "jo no diré mai **català** a la meua llengua; li diré **mallorquí**, i només usaré paraules ben mallorquines". La meua resposta és: No hi tenc res a dir; hi teniu el mateix dret que un andalús que diu (jo n'he sentit més d'un): *yo sólo sé andaluz; el castellano (o el español) lo hablo muy mal*". I teniu també tot el dret a triar, en cada moment, les paraules que vulgueu.

Creis-me: no li doneu més voltes: parlau sempre la llengua pròpia de les Illes Balears!

El fet absolutament positiu és que **no hi ha hagut ni un sol comunicant que ens digués que “no importa” parlar la nostra llengua”**.

Qui diu que la campanya no té èxit? - **A. M.** (9/12/91).